

Syntiinlankeemus

”Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: Ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15.)

Avaintekstit:

1. Moos. 3;
2. Kor. 11:3;
Ilm. 12:7–9;
Joh. 8:44;
Room. 16:20;
Hepr. 2:14;
1. Tim. 2:14, 15.

Kaiken sen mukana, mitä Jumala oli antanut meidän ensimmäisille vanhemmillemme Eedenissä, tuli myös varoitus: ”Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma.” (1. Moos. 2:16, 17.) Tämä varoitus olla syömättä hyvän- ja pahantiedon puusta osoittaa meille sen, että vaikka ihmisten oli tarkoitus tietää hyvästä, heidän ei ollut määrä tietää pahasta.

Me varmasti ymmärrämme miksi, eikö vain?

Varoitus koski tottelemattomuudesta seuraavaa kuolemaa (1. Moos. 2:17), joka varmasti toteutuisi: he todellakin kuolisivat (1. Moos. 3:19). Sen lisäksi, että heitä kiellettiin syömästä elämän puusta, heidät ajettiin pois Eedenin puutarhasta (1. Moos. 3:24), eikä heillä näin ollen ollut enää pääsyä siihen, mikä olisi voinut antaa heille ikuisen elämän syntisinä (1. Moos. 3:22).

Tämän tragedian keskellä annetaan kuitenkin toivoa, joka löytyy 1. Moos. 3:15. Tätä kohtaa kutsutaan evankeliumin prototyyppiksi tai ensimmäiseksi evankeliumilupaukseksi, joka Raamatusta löytyy. Siinä ihmisille kerrotaan ensimmäisen kerran, että syntiinlankeemuksesta huolimatta Jumala on järjestänyt meille kaikille pakomahdollisuuden.

*9.4. Pääkonferenssin (kansainvälisen adventtikirkon keskustoimiston)
ulkolähetyksen erityisuhrilahja: Missio maailma -projektit
9.–16.4. Kevään lähetysviikko*

Tämä tutkistelu on sapatiksi 9.4.2022

KÄÄRME

Lue 1. Moos. 3:1; 2. Kor. 11:3 ja Ilm. 12:7-9. Kuka on tuo käärme, ja miten hän pettää Eevaa?

Teksti alkaa sanalla ”käärme”. Lauseopin mukaan lauseen ensimmäinen sana on se, mitä halutaan korostaa. Sanalla ”käärme” on alkutekstissä lisäksi määräinen artikkeli, mikä osoittaa, että kyseessä on hyvin tunnettu hahmo, jonka oletettiin olevan lukijan tiedossa. Tämän olennon todellisuus vahvistetaan siis jo aivan luvun ensimmäisestä sanasta lähtien.

Raamattu toki samastaa käärmeen Jumalan viholliseksi (Jes. 27:1) ja kutsuu tätä ”Paholaiseksi ja Saatanaksi” (Ilm. 12:9). Samoin muinaisessa Lähi-idässä käärmettä pidettiin pahuuden voimien ruumiillistumana.

”Saadakseen suoritetuksi työnsä vaivihkaa saatana valitsi välikappaleekseen käärmeen, joka oli hänen petolliselle toiminnalleen hyvin soveltuva valeasu. Käärme oli silloin viisaimpia ja kauneimpia maan eläimistä. Sillä oli siivet, ja lentäessään ilman halki se näytti niin sähköyvän kirkaalta kuin olisi tehty kiillotetusta kullasta.” (1AO 34.)

Puhuessaan Paholaisesta, kaikissa sen ilmenemismuodoissa, Raamattu ei puhu vain vertauskuvin. Raamatussa Paholainen on kirjaimellisesti olento, jollaiseksi hänet on kuvattu, ei vain jokin retorinen symboli tai abstrakti periaate, joka kuvaisi pahaa tai ihmisen pimeää puolta.

Käärme ei esittele itseään Jumalan vihollisena. Päinvastoin käärme viittaa Jumalan omiin sanoihin, joita se toistaa ja näyttää kannattavan. Jo aivan alusta asti näemme, että Paholainen pitää Jumalan siteeraamisesta ja kuten myöhemmin tulemme näkemään, lainaa jopa suoraan Jumalan sanaa (Matt. 4:6).

Huomaa myös, ettei käärme ala heti väitellä naisen kanssa, vaan esittää tälle kysymyksen, joka antaa ymmärtää, että hän uskoo siihen, että Herra on ohjeistanut heitä: ”Onko Jumala todella sanonut – -?” (1. Moos. 3:1.) Jo aivan alusta lähtien voimme nähdä, kuinka ovela ja petollinen tämä olento oli ja miten se vielä onnistui petoksessaan.

Jos Paholainen kykeni pettämään synnitöntä Eevaa Eedenissä, kuinka paljon haavoittuvampia me olemmekaan? Miten voimme parhaiten puolustautua hänen petoksiaan vastaan?

KIELLETTY HEDELMÄ

Lue 1. Moos. 2:16, 17 ja 1. Moos. 3:1-6 (ks. myös Joh. 8:44). Vertaa toisiinsa Jumalan käskyä Aadamille ja käärmeen sanoja naiselle. Mikä ero niissä on?

Huomaa Jumalan Aadamin kanssa käymän keskustelun (1. Moos. 2:16, 17) ja Eevan käärmeen kanssa käymän keskustelun yhtäläisyydet. Ikään kuin käärme olisi ottanut Jumalan paikan ja tiennyt asiat paremmin kuin hän. Ensin käärme esittää vain kysymyksen, jolla vihjaa, että nainen on kenties ymmärtänyt Jumalan väärin. Sitten Paholainen avoimesti kyseenalaistaa Jumalan tarkoitusperät ja asettuu tätä vastaan.

Paholaisen hyökkäys kohdistui kahteen asiaan: kuolemaan ja tietoon hyvästä ja pahasta. Vaikka Jumala oli selvästi sanonut, että tottelemattomuutta seuraisi varma kuolema (1. Moos. 2:17), Paholainen sen sijaan esitti, että he eivät kuolisi, ja lähestulkoon väitti, että ihmiset ovat kuolematomia (1. Moos. 3:4). Jumalan kieltäessä syömästä hedelmästä (1. Moos. 2:17) Paholainen kannusti syömään sitä, sillä silloin heistä tulisi Jumalan kaltaisia (1. Moos. 3:5).

Paholaisen väitteet kuolematomuudesta ja Jumalan kaltaisuudesta vakuuttivat Eevan niin, että hän söi hedelmää. Heti kun nainen päätti olla tottelematon ja syödä kiellettyä hedelmää, hän alkoi käyttäytyä kuin Jumala ei enää olisi läsnä, kuin hän olisi itse ottanut Jumalan paikan. Teksti antaa viitteitä tällaisesta persoonallisuuden muutoksesta. Eeva käytti Jumalan kieltä. Eevan arvio kielletystä hedelmästä – hän näki ”että puun hedelmät olivat hyviä” (1. Moos. 3:6) – muistuttaa Jumalan arviota luomistyöstään: ”Jumala näki, että niin oli hyvä” (1. Moos. 1:10, 12 jne.).

Näihin kahteen kiusaukseen, kiusaukseen olla kuolematon ja olla Jumalan kaltainen, pohjautuvat muinaisten egyptiläisten ja kreikkalaisten uskontojen käsitykset kuolematomuudesta. Ihmiset uskoivat kuolematomuuden olevan jumalallinen ominaisuus, ja heidän halunsa saavuttaa se velvoitti heitä etsimään jumalallista asemaa. Kun varkain ajattelutapa tunkeutui juutalais-kristillisiin kulttuureihin ja synnytti uskon kuolematomaan sieluun, johon tänäkin päivänä monissa kirkkokunnissa uskotaan.

Kuinka ymmärryksemme ihmisluonnosta ja kuolleiden tilasta tarjoaa meille vahvan suojan sielun luontaista kuolematomuusoppia vastaan?

PIILOU- TUMISTA JUMALALTA

Lue 1. Moos. 3:7-13. Miksi Aadam ja Eeva tunsivat tarvetta piiloutua Jumalalta? Miksi Jumala kysyi: "Missä sinä olet?" Miten Aadam ja Eeva yrittivät puolustella käytöstään?

Tehtyään syntiä Aadam ja Eeva kokivat itsensä alastomiksi, koska he menettivät kirkkauden asunsa, joka heijasti Jumalan läsnäoloa (ks. Ps. 8:6; vrt. Ps. 104:1, 2). Synti oli vahingoittanut Jumalan kuvaa. Verbiä "tehdä", ilmaisussa "he tekivät itselleen vyöverhot" (1. Moos. 3:7, VKR), oli tähän asti käytetty vain Luojaista puhuttaessa (1. Moos. 1:7, 16, 25 jne.). Aivan kuin ihmiset olisivat syrjäyttäneet Luojan yrittäessään peitellä syntiään. Tällaisen Paavali tuomitsee yrityksenä saavuttaa vanhurskaus tekojen kautta (Gal. 2:16).

Kun Jumala lähestyy heitä, hän esittää heille retorisen kysymyksen "Missä sinä olet?" (1. Moos. 3:9). Kysymys on samankaltainen kuin se, jonka Jumala esittää Kainille (1. Moos. 4:9). Tietysti Jumala tiesi vastauksen kysymyksiin. Hän esitti ne syyllisten itsensä takia auttaakseen heitä tajuamaan, mitä he olivat tehneet ja johtaakseen heidät katumukseen ja pelastukseen. Heti kun ihmiset tekivät syntiä, Herra alkoi toimia heidän pelastuksensa ja lunastuksensa puolesta.

Tapahtumasarja heijastelee ajatusta tutkivasta tuomiosta, joka alkaa sillä, että tuomari kuulustelee syyllistä (1. Moos. 3:9) valmistellakseen tätä tuomiota varten (1. Moos. 3:14-19). Hän tekee sen myös kutsuakseen tätä parannukseen, joka johtaa pelastukseen (1. Moos. 3:15). Sama teema löytyy kaikkialta Raamatusta.

Alkuun Aadam ja Eeva yrittävät molemmat väistää syytteet syyttämällä toisia. Aadam vastaa Jumalan kysymykseen, että vika oli naisessa, jonka Jumala hänelle antoi (1. Moos. 3:12) - nainen johti hänet tekemään näin. Kaikki oli naisen syytä (ja epäsuorasti myös Jumalan), ei miehen itsensä.

Eeva puolestaan vastaa, että käärme petti häntä. Hebrean kielen verbi *nāša'*, 'pettää' (1. Moos. 3:13), tarkoittaa sitä, että luodaan jollekin vääriä odotuksia ja saadaan hänet uskomaan, että hän tekee oikein (2. Kun. 19:10; Jes. 37:10; Jer. 49:16, VKR).

Aadam syytti naista hedelmän antamisesta (osittain totta), ja Eeva käärmettä pettämisestä (osittain totta). Loppujen lopuksi he olivat kuitenkin molemmat syyllisiä.

KÄÄRMEEN KOHTALO

”Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kanta-päähän.” (1. Moos. 3:15.) Mitä Herra tässä sanoi käärmeelle ja mikä toivo sanoihin sisältyy?

Jumala aloittaa tuomionsa käärmeestä, koska se aloitti koko murhenäytelmän. Käärme on myös ainoa olento, joka kertomuksessa kirotaan.

Tämä kohta on eräänlainen luomisen ”kumoaminen”. Siinä missä luominen johti elämään, hyvän arvostamiseen ja siunauksiin, tuomio johtaa kuolemaan, pahuuteen ja kirouksiin – mutta myös pelastuksen toivoon ja lupaukseen. Sen synkän kuvan rinnalle, jossa murskattu käärme syö maan tomua (1. Moos. 3:14), nousee pelastuksen toivo, joka annetaan profetian muodossa. Jo ennen Aadamille ja Eevalle annettuja tuomioita, Herra antaa heille toivon lunastuksesta (1. Moos. 3:15). He olivat kyllä tehneet syntiä ja joutuisivat kärsimään syntinsä tähden, kuolemaankin, mutta kaikesta huolimatta heillä on perimmäinen toivo pelastuksesta.

Vertaa 1. Moos. 3:15 kohtiin Room. 16:20; Hepr. 2:14 ja Ilm. 12:17. Miten pelastussuunnitelma ja suuri taistelu tuodaan esiin teksteissä?

Huomaa 1. Moos. 3:15 ja Ilm. 12:17 yhtäläisyydet: lohikäärme (käärme), raivo (viha), jälkeläinen (VKR) (siemen) ja nainen Ilmestyskirjassa (nainen Eedenissä). Suuri taistelu, joka siirtyi syntiinlankeemuksen myötä Eedeniin, tulee jatkumaan ajan loppuun asti. Kuitenkin lupaus Paholaisen kukistumisesta annettiin jo Eedenissä, kun kerrottiin, että hänen päänsä murskattaisiin. Samaan teemaan palataan Ilmestyskirjassa, jossa seikkaperäisemmin paljastetaan Paholaisen lopullinen tuhoutuminen (Ilm. 20:10). Jo alusta asti ihmiskunnalle annettiin toivo siitä, että heille järjestettäisiin tie pois tästä kamalasta murhenäytelmästä, jonka pahuuden tietäminen sai aikaan. Tästä samasta toivosta me kaikki voimme olla osallisia tänään.

Miksi on lohduttavaa, että Herra aloitti pelastussuunnitelmansa paljastamisen jo Eedenissä?

IHMISEN KOHTALO

Lue 1. Moos. 3:15–24. Mitä Aadamille ja Eevalle tapahtui syntiinlankeemuksen seurauksena?

Jumalan käärmeelle antama tuomio on selvästi kirous (1. Moos. 3:14), mutta hänen tuomionsa miehelle ja naiselle ei ole sitä. Ainoa kohta, jossa sanaa ”kirous” käytetään uudestaan, on silloin, kun puhutaan maasta (1. Moos. 3:17). Jumalalla oli siis toisenlaisia suunnitelmia miehen ja naisen varalle kuin käärmeen varalle. Heille tarjottiin toivoa, jota käärmeelle ei tarjottu.

Koska naisen synty johtui hänen yhteydestään käärmeen kanssa, Jumalan naiselle antama tuomio liittyi käärmeen saamaan tuomioon. Sen lisäksi, että 1. Moos. 3:16 tulee heti 1. Moos. 3:15 jälkeen, näiden kahden profetian yhtäläisyydet selvästi osoittavat, että naista koskeva profetia jakeessa 16 täytyy lukea yhdessä edeltävän jakeen messiaanisen profetian kanssa. Jumalan naiselle antama tuomio, johon kuuluvat raskauden/lastensynnyttämiseen liittyvät vaivat, tuli ymmärtää pelastuksen myönteisestä näkökulmasta (vrt. 1. Tim. 2:14, 15).

Koska miehen synty johtui siitä, että hän kuunteli naista eikä Jumalaa, maa, josta mies on otettu, kirotaan (1. Moos. 3:17). Tämän seurauksena mies joutuu työskentelemään ankarasti (1. Moos. 3:17–19), ja sen jälkeen hän palaa maahan, josta on tullutkin (1. Moos. 3:19). Näin ei ollut koskaan tarkoitettu tapahtuvan. Tämä ei ollut Jumalan alkuperäinen suunnitelma.

On merkityksellistä, että näiden toivottomien kuolemanäkymien keskellä Adam kääntyy naisen puoleen, jossa hän näkee elämän toivon tämän kyvyssä synnyttää (1. Moos. 3:20). Eli kuolemantuomionkin edessä hän näkee elämän toivon.

Kenen tahansa rakastavan vanhemman tavoin Jumala oli halunnut heille vain hyvää, ei pahaa. Koska he nyt kuitenkin tiesivät pahan, Jumala aikoi tehdä kaikkensa pelastaakseen heidät siltä. Näiden tuomioidenkaan jälkeen ensimmäisten vanhempiemme kaikki toivo ei ollut mennyttä, vaikka he olivat olleet avoimen ja julkean tottelemattomia Jumalaa kohtaan siitä huolimatta, että saivat elää todellisessa paratiisissa, missä heillä ei ollut kerta kaikkiaan minkäänlaista syytä epäillä Jumalaa, hänen sanojaan ja rakkauttaan heitä kohtaan.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Pohdi elämän puun ja hyvän- ja pahantiedon puun yhteyttä. Molemmat oli sijoitettu paratiisin keskele (1. Moos. 2:9). Puilla on kuitenkin muutakin yhteistä kuin maantieteellinen sijainti. Koska ihmiset ottivat hyvän- ja pahantiedon puun hedelmää ja olivat näin tottelemattomia, he menettivät pääsýnsä elämän puulle eivätkä saaneet enää elää ikuisesti, ainakaan tuossa tilassa. Tähän kätkeytyy syvälinen periaate. Moraalisilla ja hengellisillä valinnoilla on vaikutusta biologiseen elämään, kuten Salomo neuvoi: ”Poikani, älä unohda sitä mitä opetan, pidä kaikki käskyni mielessäsi, sillä ne kartuttavat päiviesi määrää, antavat sinulle elinvuusia ja menestystä.” (Sananl. 3:1, 2.) Sama yhteys nähdään tulevassa taivaallisessa Jerusalemissa, jossa vain elämän puu kasvaa ”kaupungin valtakadulla” (Ilm. 22:2).

”Luodessaan Eevan Jumalan tarkoitus oli, ettei hän jäisi matalammalle eikä myöskään joutuisi ylemmälle tasolle kuin mies, vaan että he olisivat tasavertaiset. Pyhillä aviopuolisoilla ei tullut olla mitään toisistaan riippumattomia harrastuksia, siitä huolimatta että heillä kummallakin oli yksilöllinen ajatus- ja toimintavapautensa. Mutta kun Eeva ensimmäisenä oli langennut syntiin, sanoi Herra hänelle, että Aadamin tuli vallita häntä. Hänen tuli siis olla alamainen miehelleen. Se kuului synnin tuomaan kiroukseen. Monissa tapauksissa tämä kirous on tehnyt naisen osan hyvin surkeaksi ja hänen elämänsä taakaksi itselleen. Mies on näet monessa suhteessa mielivaltaisesti käyttänyt väärin Jumalan hänelle antamaa herruutta. Ääretön viisaus laati lunastussuunnitelman, joka antoi ihmiskunnalle uuden koetusajan.” (1Ta 391, 392.)

Keskustelunaiheita:

1. Jumala otti Aadamin puhutteluun Eedenissä ja esitti tälle kysymyksiä saadakseen tämän huomaamaan sýyllisyytensä ja johdattaakseen tämän katumukseen. Sama teema nousee esiin Kainin tapauksessa (1. Moos. 4:9, 10), vedenpaisumuksen (1. Moos. 6:5–8), Babylonin tornin (1. Moos. 11:5) ja Sodomian ja Gomorran yhteydessä (1. Moos. 18:21). Miten ajatus tutkivasta tuomiosta tulee esiin näissä tapauksissa?

2. Miksi Eeva ajatteli, että hyvän- ja pahantiedon puusta syöminen antaisi viisautta? Miten voimme välttää vastaavan virheen omassa elämässämme eli välttää halveksumasta Jumalan sanaa siinä toivossa, että saisimme jotakin parempaa kuin mitä hän on meille tarjonnut?